אף קנס במקום מכר והני בני קנסא נינהו ואמאי איקרי כאן [1]ולו [א]תהיה לאשה אשה הראויה לו אמר ריש לקיש [2]נערה נערה הנערה חד לגופיה וחד לאתויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות רב פפא אמר [3]בתולה [ב]בתולות הבתולות חד לגופיה וחד לאתויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות ורב פפא מ"ט לא אמר כר"ל ההוא מיבעי ליה לכדאביי [ג]דאמר אביי [א]בא עליה ומתה פטור שנאמר [4]ונתן לאבי הנערה לאבי נערה ולא לאבי מתה וריש לקיש מ"ט לא אמר כרב פפא ההוא מיבעי ליה לגזירה שוה דתניא [ד][4]כסף ישקול כמוהר הבתולות [ב]שיהא זה כמוהר הבתולות ומוהר הבתולות כזה וריש לקיש נמי מיבעי ליה לכדאביי ורב פפא נמי מיבעי ליה לגזירה שוה אלא שיתא קראי כתיבי נערה נערה הנערה בתולה בתולות הבתולות תרי לגופייהו חד לכדאביי וחד לגזירה שוה אייתרו ליה תרי חד לאתויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות ולאפוקי מהאי תנא דתניא ולו תהיה לאשה [ה]שמעון התימני אומר אשה שיש בה הויה רבי שמעון בן מנסיא אומר [ג]אשה הראויה לקיימה מאי בינייהו אמר ר' זירא ממזרת ונתינה איכא בינייהו למאן דאמר יש בה הויה הא נמי יש בה הויה למאן דאמר ראויה לקיימה הא אינה ראויה לקיימה ולרבי עקיבא דאמר [ו]אין קידושין תופסין בחייבי לאוין מאי בינייהו איכא בינייהו אלמנה לכהן גדול כרבי סימאי דתניא רבי סימאי אומר[ז] מן הכל עושה רבי עקיבא ממזרין חוץ מאלמנה לכהן גדול שהרי אמרה תורה [5]לא יקח ולא יחלל חילולין הוא עושה ואין עושה ממזרין ולרבי ישבב דאמר בואו ונצוח על עקיבא בן יוסף שהיה אומר כל שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר מאי בינייהו איכא בינייהו

חייבי

אף קנס במקום מכר. ומשום קנס נקט בת שלש אבל למכר מבת יום אחד ועד שתביא שתי שערות: **ואמאי.** יש להן קנס לנערות פסולות: **איקרי כאן כו'.** למתני' מקשי: ה"ג **נערה נערה הנערה.** באונס כתיב כי ימצא איש נערה בתולה וגו' וכתיב בתריה ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה ודרשינן נערה יתירה וה"א יתירה דהנערה דמצי למיכתב ונתן לאביה: **חד לגופיה.** לכשרה: **בתולה בתולות הבתולות.** במפתה כתיב וכי יפתה איש בתולה וקרא אחרינא בתריה כסף ישקול כמוהר הבתולות ומצי למיכתב כמוהר בתולות הא תלת דדרשינן ה' יתירה ובתולות דמצי למיכתב כמוהר ולשתוק: **ההוא מיבעי ליה.** ההוא הנערה הא דלא כתיב ונתן לאביה מיבעי ליה לכדאביי שאם לא הספיק האב להעמידו בדין עד שמתה פטור: **לאבי הנערה.** משמע שהיא קיימת: **מיבעי ליה לג"ש.** בתולה דכתיב גבי מפתה מיבעי ליה לג"ש בתולה בתולה לג"ש מה כסף האמור באונס חמשים אף מפתה חמשים ומה מפתה שקלים דכתיב ביה ישקול אף חמשים של אונס שקלים קאמר: **כמוהר הבתולות.** חמשים כסף המפורשים במאנס את הבתולה: **שיהא זה.** חמשים כמוהר הבתולות: **ומוהר הבתולות.** יהיו שקלים כזה: **וחד לג"ש.** ותהי מופנה מלד אחד ולמידים הימנה: **ולאפוקי מהאי תנא.** מתני' דקתני יש קנס לממזרת ולאחותו לאפוקי מהאי תנא: **שיש בה הויה.** שקדושין תופסין לו בה פרט לאחותו ולכל חייבי כריתות דילפינן בקדושין שאין קדושין תופסין בהן בפרק שלישי (דף סז:) ומשמע ליה תהיה לשון הויית קדושין ור"ש בן מנסיא משמע ליה תהיה לשון קיום: **הא נמי אית בה הויה.** דקדושין תופסין בחייבי לאוין והתם יליף לה: **ולר"ע דאמר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין.** ביבמות בהחולץ (דף מד:) בברייתא המחזיר גרושתו ר"ע אומר אין לו בה קדושין: **מאי בינייהו.** משום ר"ש בן מנסיא קא פריך לה דאילו שמעון התימני שמעינן ליה ביבמות (דף מט.) דפליג עליה דר"ע בהא דתנן איזהו ממזר כל שאר בשר שהוא בלא יבא דברי ר"ע שמעון התימני אומר כל שחייבין עליו כרת בידי שמים אלא לר"ש בן מנסיא קא בעינן לה אי ס"ל כר"ע מאי איכא בין משמעותא דתהיה לשון קיום למשמעות דשמעון התימני אי נמי משמע ליה לר"ש בן מנסיא לשון הויה אימעיטא לה ממזר׳) ומה בין ראויה לקיימה ליש בה הויה: **אלמנה לכהן גדול.** דמודה בה ר"ע שקדושין תופסין לו בה ואע"פ שהיא בלאו וכרבי סימאי והוא הדין גרושה להדיוט: **מן הכל.** כל הנולדים מחייבי לאוין: **לא יקח.** וסמיך ליה ולא יחלל זרעו מדין כהונה הוא מחללו ולא שם ממזרים עליהם: **בואו ונצוח על עקיבא בן יוסף.** שמרבה ממזרים בישראל אנס: **שהוא אומר כל שאין לו ביאה בישראל.** הבא על אשה שאין לו בה היתר ביאה הולד ממזר אפי' אלמנה לכ"ג נמי:

חייבי

נערה נערה הנערה. פי' רבינו חננאל דמחד נערה דריש כולה מלתא נער נערה הנערה ואין נראה לר"ת דלא כתיב נערה מלא בה"א אלא ההוא דמוציא שם רע למודיה כדמוכח בסוף פרקין ועוד הקשה רבינו יצחק מה צריך חד לגופיה הא איכא נערה אחרינא בפרשה אלא פי' הקונטרס עיקר:

בתולה בתולות הבתולות. כאן נמי פר"ח דמחד קרא נפקי כולהו ואין נראה דלא צריך חד לגופיה דבתולה אחרינא כתיב:

וחד לאיתויי חייבי לאוין. הקשה ר"י בן רבינו מאיר אכתי נימא חד לאתויי חייבי עשה וחד לאתויי חייבי לאוין ואכתי חייבי כריתות מנא לן ותירץ דלחייבי לאוין ועשה לא צריך אלא חד קרא דהא אי לאו דכתיב ולו תהיה לאשה דמשמע שיש בה הויה ולאויה לקיימה לא הוה צריך קרא לרבוייהו הלכך מחד ריבויא מרבינן אין ראויה לקיימה דהיינו חייבי עשה וחייבי לאוין כיון דאית בהו הויה ואידך ריבויא לחייבי כריתות ולמאן דאמר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין הוי חד ריבויא לחייבי עשה ואידך לחייבי לאוין וחייבי כריתות וא"ת ולשתוק מלו תהיה לאשה ולא יצטרך להנך ריבויי וי"ל דאיצטריך למידרש ולו תהיה לאשה מדעתה(ט):

אייתרו להו תרי כו'. וחד ריבויא כתב באונס וחד במפתה וא"ת ומנא לן דחד לאתויי חייבי כריתות אימא דתרוייהו אתו לרבויי חייבי לאוין וחד לאונס וחד למפתה וי"ל דלהא לא צריך דמגזרה שוה ילפינן אונס ומפתה מהדדי:

ת"י [**ולאפוקי** מהאי תנא. פי' תנא דברייתא אבל מפיק מקרוייהו תנאי שמוזכרים בברייתא]:

ולרבי עקיבא דאמר כו'. ואף ע"ג דר"ש התימני פליג בהדיא אר' עקיבא בהחולץ (יבמות דף מד. ודף מט.) הכא לר"ש בן מנסיא פריך דאי סבר כר"ע מאי בינייהו פי' ביני לר"ש התימני דמדנקט ראויה לקיימה ולא נקט שיש בה הויה משמע דיש שאין ראויה לקיימה ויש בה הויה:

חילולין הוא עושה ואינו עושה ממזרים. משמע דהא בהא תליא דכיון דלא הוי ממזר קדושין תופסין וכן משמע בפרק החולץ (שם דף מה:) מה אשת אב דלא תפסי בה קדושין והוולד ממזר כו' [ור"ע נמי משום דיליף בהחולץ דיש ממזר מחייבי לאוין קאמר דאין קדושין תופסין בחייבי לאוין] ותימה דלרבי יהושע אע"ג דאין ממזר מחייבי כריתות כדיליף בשילהי החולץ (שם דף מט.) מודה דאין קדושין תופסין בחייבי כריתות כדפריך ס"פ ר"ג ביבמות (דף נג. וש"נ) איצטריך לאשמעינן דאין קדושין תופסין בחייבי כריתות ובפ' החולץ (שם דף מד: וש"נ) קאמר דלרבי יהושע פנוס מיהא הוי מחייבי כריתות משום דעשאה זונה וזונה לא הויא אלא מהנהו דלא תפסי בה קדושין כדמוכח בתמורה (דף כט: וש"נ) וקאמרינן נמי בהחולץ (יבמות דף מד: וש"נ) הכל מודים בכותי ועבד הבא על בת ישראל הוולד ממזר מאן הכל מודים שמעון התימני דלע"ג דאמר אין ממזר מחייבי לאוין ה"מ חייבי לאוין דתפסי בהו קדושין אבל כותי ועבד כו' ולא קאמר מאן הכל מודים ר' יהושע דלע"ג דאמר אין ממזר מחייבי כריתות ה"מ חייבי כריתות דתפסי בהו קדושין כו' אלמא דלר' יהושע אין קדושין תופסין בחייבי כריתות ואפ"ה לא הוי ממזר ולהכי לא מצי למימר דמודה בכותי ועבד ויש לומר דלר"ש התימני ולר"ע ודאי הא בהא תליא דליכא מידי דלא תפסי בה קדושין והוולד כשר רק שהוא דומה לאשת אב אבל לר' יהושע אע"ג דאין קדושין תופסין בחייבי כריתות כדילפי' בסוף האומר (קדושין סח. וש"נ) לא הוי ממזר אלא מחייבי מיתות ב"ד כדיליף ר' יהושע בסוף החולץ (יבמות מט. וש"נ) אבל קשה דא"כ לר' יהושע אין קדושין תופסין באלמנה לכ"ג לרבא דאמר בפ"ק דתמורה (דף ד: וש"נ) כל דאמר רחמנא לא תעביד אי עביד לא מהני דהתם(ט) פריך ליה והרי אלמנה לכ"ג דקאמר רחמנא לא יקח ותנן כל מקום שיש קדושין ויש עבירה כגון אלמנה לכ"ג כו' ומשני אמר לך רבא שאני התם דלה"ק לא יחלל חלולין הוא עושה ואינו עושה ממזרים ולר' יהושע ליכא לשנויי הכי וא"ת בקדושין בסוף האומר (דף סו: וש"נ) כי משכח דלא תפסי קדושין באשת אב מאי פריך התם ולימא תרוייהו באשת אב הא לכתחלה הא דיעבד אמאי לא יליף מינה דכל היכא דהוי ממזר לא תפסי בה קדושין כיון דהא בהא תליא כדפירשנו וי"ל דאכתי לא שמעינן ממזרות בשאר חייבי כריתות כל כמה דלא מייתי התם היקישא דר' יונה דמלא יקח ולא יגלה דאיירי באשת אב ובשומרת יבם של אביו לא שמעינן מינה ממזרות באשת איש ובאחות אשה דיש היתר לאיסורן וכל דכוותייהו אבל לבסוף דמייתי היקישא דרבי יונה התם איכא למילף בעלמא כדפירשנו:

ט)וכן משמע בפרק ד' מיתות דליכא מאן דפליג דבחייבי כריתות לא תפסי קדושין וט"ו נשים דפוטרות צרותיהן מן החליצה ואי קדושין תופסין בחייבי כריתות א"כ היו עולין לחליצה כמו חייבי לאוין דאמר התם בפ"ב מסתברא חייבי לאוין תפסי בהו קדושין ולכך עולין לחליצה והא מתני' אתיא כר"ע דהא קאמר עלה דפלוגתא לא קא מיירי: **מאי** בינייהו. תימה אמאי לא קאמר איכא בינייהו סוטה שאירסה וזינה תחתיו ונישאת שלא כדרכה וגירשה דאית בה הויה לכ"ע כדאמרינן בסוף החולץ הכל מודים בבא על הסוטה שאין הוולד ממזר:)

אי

עין משפט נר מצוה

ד א מיי' פ"א מהלכות נערה הל' כו סמג עשין נד טור אה"ע סי' קעז:
ה ב מיי' שם הל' א:
ו ג מיי' שם הל' ה:

מוסף רש"י

אף קנס במקום מכר. אף קנס יש לה ואע"פ שיש מכר משתהא לביאה עד שתביא שתי שערות, וקודם שתהא לביאה יש מכר ואין קנס, ומשתביא שתי שערות ועד שתבגר יש קנס ולא מכר, וכן נגזרות לנערות ששה חדשים (חולין כו: ובעי"ז לקמן מ:). **בא עליה ומתה.** לא הספיק האב להעמידו בדין עד שמתה (לקמן לח:). **כסף ישקול.** במפתה נאמר, **כמוהר הבתולות.** האמור במאנס את הבתולה (דברים כב) קנסו הכתוב חמשים כסף בשביל מוהר בתולה (לעיל י.). **שיהא זה כמוהר הבתולות ומוהר הבתולות כזה.** הקיש הכתוב קנס המפתה לקנס האונס, מה להלן חמשים אף כאן חמשים, ומה כסף האמור כאן שקלים דכתיב ישקול, אף להלן שקלים, דלא תימא מעות (לעיל י. ובעי"ז לקמן לח:). **ולר' עקיבא דאמר אין קידושין תופסין בחייבי לאוין.** אין קידושין תופסין לאשה האסורה על המקדשה בלאו, ורבנן פליגי עליה ואמרי בחייבי כריתות הוא דלא תפסי אבל בחייבי לאוין תפסי (סוטה יח:) דקתני (יבמות נ:) חלץ ועשה בה מאמר אין לאחר חליצה כלום, כלומר אין המאמר תופס בה, דקם ליה השתא בלא יבנה, ואמר בגמ' (שם נג:) תניא רבי אומר אין הדברים הללו אמורים אלא לדברי ר"ע שהיה עושה חלוצה כערוה (קדושין סח:). **מן הכל.** שכן חייבי לאוין, עושה ר' עקיבא ממזרין. הוולד ממזר, דקסבר אין קידושין תופסין בחייבי לאוין (שם סז.). **שהרי אמרה תורה לא יקח.** וסמיך ליה ולא יחלל זרעו, דמשמע חללין הוא עושה זרעו, שמחוללין מן הכהונה, ואינו עושה ממזרין, וכיון דאין הולד ממזר ש"מ ס"ל קידושין תופסין בחייבי לאוין דכהונה, דאי אין קידושין תופסין הוי הולד ממזר, כדתנן כל שאין לה קידושין עליו הולד ממזר (שם). **בואו ונצווח על עקיבא בן יוסף.** שמרבה פסולין בישראל (שם) שפוסל הרבה מישראל (שם סח.). **שהיה אומר כל שאין לו ביאה בישראל.** כל איש בישראל שאין ביאתו מותרת באשה שיבא עליה, הולד ממזר. הולד שנולד מאותה ביאה ממזר (שם סד. ובעי"ז שם סח.).

תוספות רי"ד

לה קנס: ומקשינן אמתני' קרי כאן ולו תהיה לאשה אשה הראוי' לו. פי' באשה הראויה לו יתן קנס דמקיים בה ולו תהיה לאשה. אבל באשה שאינה ראויה לו דלא מקיים בה ולו תהיה לאשה גם מן הקנס יהא פטור. אר"ל נער נערה הנערה. חד לגופיה. פי' לכשירה. וחד לאתויי חייבי לאוין. וחד לאתויי חייבי כריתות. פי' גבי אונס כתיב וכי ימצא

מסורת הש"ס

א) [לקמן לט.], ב) לקמן לח:, ג) [לעיל י. לקמן לח:], ד) [לקמן לט.], ה) [יבמות י: ושם נסמן], ו) [יבמות מט.] קידושין סז. סח., ז) [ממזרת. רש"ש], ח) [לקמן לט:], ט) [דף ה:], י) תי' כ"י,

תורה אור השלם

1. וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּהּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ חֲמִשִּׁים כָּסֶף וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּהּ לֹא יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל יָמָיו: דברים כב כט
2. כִּי יִמְצָא אִישׁ נַעֲרָ בְתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וּתְפָשָׂהּ וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצָאוּ: דברים כב כח
3. וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה: שמות כב טו
4. אִם מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת: שמות כב טז
5. אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה: וְלֹא יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ: ויקרא כא יד, טו

תוספות רי"ד (המשך)

איש נערה בתולה. וכתיב בתרי' ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה דהוה"ל למיכתב לאביה וקרא יתירה הוא, ודרשי' נערה וה' דהנערה תרי קראי יתירי חד לרבויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות. ואי קשיא והא בפ"ב דיבמות תנן כלל אמרו ביבמה כל שאיסורה איסור ערוה (קדושה) לא חולצת ולא מתיבמת עד אסור קדושה אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט [חולצת ולא מתייבמת]. ומקשה בגמ' ואמאי אין מתייבמת ליתי עשה ולידחה את ל"ת. ותירץ רבא גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה. ותנ"ה אם בעלו קנו בביאה ראשונה ואסור לקיימם בביאה שניה. ופי' אלא מוציא בגט שכבר פרחה מצות יבמה בביאה ראשונה. ואע"ג דמצי למיחלץ. אמרי' התם חליצה במקום ייבום אינה מצוה. והתם נמי כתיב ולקחה לו לאשה ויבמה. דאיכא למימר באשה הראויה לו. ואפ"ה אתי עשה ודחי את ל"ת וה"נ ליתי עשה דולו תהיה לאשה ולידחי את ל"ת ואע"פ שהיא ממזרת יקחנה לו לאשה דהאי ולו תהיה לאשה עשה הוא כדאמרי' בפ' אלו הן הלוקין בהלכה זר טמא שאכל את הקדש אונס שגירש. אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה. והרי לאו שניתק לעשה דהאי ולו תהיה לאשה קאי אכל ימיו דכל ימיו בעמוד והחזר קאי. וכיון דעשה הוא ליתי ולדחי את ל"ת ואמאי דרשי' אשה הראויה לו. ולקמן בפירקין (דף מ) ע"א ומקשה לה ר"כ ומתרץ לה: